
Psalm 87:1-3

1 Een psalm, een lied voor de kinderen van Korach. Zijn grondslag is op de bergen der heiligheid. 2 De HEERE bemint de poorten van Sion boven alle woningen van Jakob. 3 Zeer heerlijke dingen worden van u gesproken, o stad Gods! Sela.

De stichting van de Kerk, die het mystieke Jeruzalem is, wortelt in de eeuwige, onveranderlijke en onoverwinlijke raadsbesluiten van Jehova. Hij heeft bepaald dat de Kerk er zal zijn, Hij treft alle maatregelen voor haar roeping, instandhouding en voltooiing en al Zijn eigenschappen spelen, net als de bergen rond Jeruzalem, hun rol ter ondersteuning van de Kerk. Wat een thema voor meditatie is de stichting van de Kerk van God in de oude verbondsbeloften van eeuwigheid! Rome staat op haar zeven heuvels en er was altijd wel een dichter die haar roem bezong, maar veel heerlijker bent u, o Sion, onder de eeuwige bergen van God: zolang er een pen is om te schrijven en een mond die kan spreken, zal uw lof nooit begraven liggen in roemloze stilte.

De liefde van God is het grootst voor Zijn eigen uitverkoren volk, afstammend van Zijn knecht Jakob, en toch is de centrale zetel van Zijn eredienst nog dierbaarder. Geen andere denkbare vergelijking kon de genegenheid die Jehova voor Jeruzalem koesterde, zo voluit kenbaar maken – Hij heeft Jakob het meest lief en Sion het liefst van al. God schept behagen in de gebeden en lofprijzingen van christelijke gezinnen en personen, maar Hij heeft een bijzonder zwak voor de bijeenkomsten der gelovigen, en Hij verlustigt zich vooral in hun eerbewijzen in de kerkelijke sfeer.

De grote feesten, waarbij de menigten de tempelpoorten omstuwden, waren luisterrijk in de ogen van de Heere, en dat geldt ook voor de algemene vergadering en Kerk der eerstgeborenen, wier namen in de hemel zijn opgeschreven. Dit moet iedere afzonderlijke gelovige nopen zich te identificeren met de Kerk van God; waar de Heere Zijn liefde het meest openbaart, daar dient iedere gelovige zich het liefst te bevinden. Onze eigen huizen zijn ons zeer dierbaar, maar wij moeten ze niet verkiezen boven de bijeenkomsten der heiligen; wij moeten van de kerk zeggen: ‘Hier wonen mijn beste vrienden, mijn familie. Hier regeert God, mijn Verlosser’.

Jeruzalems geschiedenis, die het verhaal van de natie behelst waarvan zij de hoofdstad is, is vol roemrijke momenten, en haar functie en bestemming als het oord van de ware God, en van Zijn dienst, waren bij uitstek roemrijk. Roemrijke dingen werden van haar voorzeggd, en ze was het symbool van de allerroemrijkste dingen. Dit geldt des te meer voor de Kerk; ze is in genade gegrondvest, maar haar tinnen glansen van glorie. Mensen kunnen roemen in haar zonder opscheppers te zijn; ze heeft een glans op haar gelaat die niemand anders heeft. Welke luisterrijke dingen de heiligen ook van de Kerk mogen zeggen in hun lofredes, ze kunnen niet overtreffen wat profeten hebben voorzeggd, wat engelen hebben gezongen, en wat God Zelf heeft gezegd. Gelukzalig de tongen die zich leren wijden aan zo'n uitnemend onderwerp; mogen ze gevonden worden rond onze haarden, op onze markten, en op alle plaatsen waar de mensen het meest samenkomen.

Overweging:

Sommigen laten de openbare eredienst na, onder het voorwendsel dat zij de Heere thuis in eigen kring net zo goed kunnen dienen. Hoe gaan mensen die zo denken tegen de Heere in? Hij verkiest de poorten van Sion, niet alleen boven één of een paar, maar boven alle woningen van Jakob; en zij verkiezen één zo'n woning boven de poorten van Sion.

[XFacebookWhatsApp](#)